

“Vi svär att aldrig glömma kubanernas oförlikneliga exempel på osjälvisk internationalism”
Nelson Mandela

Recension:

Broderländer Systerfolk

Återigen har Louise Österlin skrivit en intressant bok i ett angeläget ämne.

Broderländer Systerfolk Om Kuba och Afrika är en bok om ”Hur kubanerna, som själva har sitt ursprung i den förslavade afrikanska befolkningen, kom tillbaka till Afrika för att som internationalister arbeta för solidaritet med sina bröder och systrar på andra sidan havet.”

Snart efter den kubanska revolutionens seger 1959 hände stora saker i Afrika. 1960 blev ”Afrikas år” när en lång rad länder gjorde sig självständiga. Kuba knöt kontakter med nya självständiga staters regeringar och med befrielseströrelser. I första hand i Portugals kolonier.

Boken har en omfattande genomgång av slavhandeln och dess betydelse för kapitalismens framväxt i Europa och USA.

Den behandlar också Berlinkonferensen 1884-85 och den blodiga koloniseringen av Afrika. Här får man fakta som visar hur utvecklingen i Afrika krossades medan imperialismen i Europa och USA växte i styrka.

Nykolonialismen analyseras och belyses främst utifrån exemplet Kenya. Detta avsnitt är speciellt läsvärt eftersom utvecklingen också speglas genom författaren och dramatiker Ngũgĩ wa Thiong’o.

Höjdpunkten i boken är naturligtvis Kubas insatser i Angola. Kubas och Angolas seger vid staden Cuito

Cuanavale 1988 där Sydafrikas trupper tvingades tillbaka ledde till Angolas och Namibias självständighet och till apartheidregimens fall.

Kubas omfattande humanitära insatser startade i solidaritet med Algeriet 1963 och har sedan dess varit omfattande i många länder i Afrika och i andra världsdelar.

Bekämpandet av Ebolaepidemin i västra Afrika är ett av de senaste exemplen på hjälteinsatser som Kuba utfört trots blockaden från USA.

Boken är faktsäckad men lättläst, mycket tack vare det klara, flytande språket. Författarens egna erfarenheter och upplevelser under några år i slutet av sjuttioalet vid arbete i Moçambique och besök i Angola och i Zimbabwe har också kryddat anrättningen.

Själv fick jag tag på en förhandskopia i december. Jag sträckläste den på ett par tre dagar. Den var svår att lägga ifrån sig.

Det blev en aning för mycket att smälta, så många intryck och fakta på kort tid, men det var lätt avhjälpt. Boken är så överskådligt utformad att det är lätt att gå tillbaka och avnjuta olika avsnitt och inhämta kunskap i makligare takt. ●

Bosse Johansson, Svensk-Kubanska, Göteborg